

Sygn. akt II KK 224/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)
SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)
SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **W. W.**
skazanego z art. 278 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 25 września 2015 r.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 8 sierpnia 2013 r.,

- 1. uchyla punkt 4 zaskarżonego wyroku, zobowiązujący W. W. do naprawienia szkody,**
- 2. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z dnia 8 sierpnia 2013 r., uznał W. W. za winnego tego, że w dniu 15 maja 2013 r. w miejscowości G. gmina K., wykorzystując fakt pozostawienia przez pokrzywdzonego telefonu komórkowego LG Swift L7 w szatni firmy B.-R. dokonał jego kradzieży, powodując straty w kwocie 700 zł na szkodę M. Z., to jest za winnego przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za

przestępstwo to wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres próby w wymiarze 2 lat, oddając w tym okresie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.

W punkcie 4 części dyspozytywnej wyroku, Sąd na podstawie art. 72 § 2 k.k. zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę pokrzywdzonemu M. Z. kwoty 700 zł i to w okresie próby.

Wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się z dniem 17 sierpnia 2013 r.

Kasację od tego wyroku wniósł Prokurator Generalny, zaskarżając wyrok na korzyść W. W. w części dotyczącej orzeczenia zawartego w punkcie 4 części dyspozytywnej, w zakresie nałożenia obowiązku naprawienia szkody. Prokurator Generalny zarzucił wyrokowi rażące i mające istotny wpływ na jego treść naruszenie przepisów prawa procesowego – art. 343 § 1 i 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zawartego w akcie oskarżenia wadliwego wniosku prokuratora o skazanie W. W. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z nim kary, w następstwie czego doszło do rażącego naruszenia przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 72 § 2 k.k., polegającego na zobowiązaniu oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, poprzez zapłatę kwoty 700 zł, w sytuacji, gdy zabrany w celu przywłaszczenia telefon komórkowy LG Swift L7 został pokrzywdzonemu zwrócony.

Prokurator Generalny wniósł w kasacji o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym, co pozwala na jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie art. 535 § 5 k.p.k. Sąd Rejonowy w K. rozpoznawał sprawę na skutek wniesionego aktu oskarżenia i załączonego do niego wniosku sporządzonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. (w brzmieniu obowiązującym w czasie orzekania). We wniosku tym wskazano uzgodnione z oskarżonym kary i inne rozstrzygnięcia, postulując wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy. Wniosek prokuratora w całości został uwzględniony, czego wyrazem stał się zaskarżony kasacją wyrok.

Przepis art. 335 § 1 k.p.k. w zw. z art. 343 § 1 i 6 k.p.k. nakłada na sąd obowiązek kontroli poprawności wniosku prokuratora i to zarówno pod względem merytorycznym, jak i formalnym, co trafnie podkreślono w uzasadnieniu kasacji. Kontrola ta obejmuje nie tylko kwestię współmierności uzgodnionych z oskarżonym kar, ale także środków karnych oraz prawidłowość innych rozstrzygnięć. Wtedy gdy proponowane i wcześniej uzgodnione rozstrzygnięcia nie znajdują należytego oparcia w przepisach prawa oraz okolicznościach sprawy, Sąd powinien rozpoznać sprawę na rozprawie, na zasadach ogólnych. W stanie prawnym obowiązującym po 1 lipca 2015 r. możliwe jest również zaproponowanie stronom zmiany w treści zawartego porozumienia (art. 343 § 3 k.p.k.).

Przewidziany w art. 72 § 2 k.k. obowiązek naprawienia szkody ma na celu wyrównanie strat jakie w rzeczywistości poniósł w wyniku przestępstwa pokrzywdzony. Obowiązek ten nie jest elementem mającym na celu zwiększenie dolegliwości, stanowiącej skutek popełnionego przestępstwa. Ustawodawca przewidział przy tym w ustawie rozwiązania, które zapobiegać mają orzekaniu obowiązku naprawienia szkody wtedy, gdy obowiązek taki został już na oskarżonego nałożony w innym postępowaniu (zob. art. 415 § 1 k.p.k. – tzw. klauzula antykumulacyjna). Warunkiem orzeczenia obowiązku naprawienia szkody jest rzeczywiste jej istnienie w chwili orzekania. Tymczasem z akt sprawy wynika, że skradziony telefon zwrócony został pokrzywdzonemu w dniu 17 czerwca 2013 r. (k. 31). Okoliczność ta została pominięta przez Sąd i zobowiązanie do naprawienia szkody wynikające z punktu 4 zaskarżonego kasacją wyroku uznać należy za niezasadne. Lektura akt dowodzi bowiem, że szkoda w rzeczywistości nie powstała.

Naruszenie art. 72 § 2 k.k. przez Sąd Rejonowy w K. miało charakter rażący i wywarło oczywisty wpływ na treść wyroku. Niewykonanie niesłusznie nałożonego na W. W. obowiązku skutkować przy tym może zarządzeniem wykonania warunkowo zawieszanej kary. W tym stanie rzeczy konieczne stało się uchylene rozstrzygnięcia wynikającego z punktu 4 zaskarżonego kasacją wyroku. Brak przy tym podstaw do wydawania orzeczenia o charakterze następczym.

